

gudskelov for det, som det ligger her i hvert fald.

Ministeren sagde også, at han var glad for De Konservatives melding om at drøfte sagen alvorligt. Drøfte sagen alvorligt kan jo også betyde det modsatte: at man absolut ikke bryder sig om det pågældende forslag. Og sådan opfattede jeg i hvert fald Det Konservative Folkepartis ordfører på området. Jeg er lige ved at sige, at hr. Frank Dahlgaard måske burde have været med til finanslovforhandlingerne frem for hr. Engell, så havde det stået bedre til på uddannelsesområdet, tror jeg. Men det var så en sidebemærkning.

Jeg vil sige her til afslutning, at jeg var da på en måde glad for, at ministeren her tilkendegav fra Folketingets talerstol, at der ikke bliver tale om at presse nogen ud af de bestående job i dag, når man ikke har den pågældende pædagogiske uddannelse. Det, jeg bare er bange for, hr. minister, er, at man indirekte kan presse de mennesker ud, der sidder i disse uddannelser i dag.

Vi så f.eks. inden for socialassistenterne, at den nye uddannelse for sådan nogle som sygehjælperne var et problem. Der var vitterlig et stort problem, for mange følte ikke, at de havde den rigtige uddannelse længere, fordi man havde nogle nye socialassistenter. Og derfor så kan det altså blive et problem på et eller andet tidspunkt, men jeg er glad for, at ministeren her har tilkendegivet, at det bliver der ikke tale om i hvert fald sådan umiddelbart.

Jeg vil så sige til allersidst, at jeg føler med det her forslag, der ikke er flertal for, at det er ved at gå op for Folketingets flertal, at man ikke bare skal blive ved med disse småtiltag af mærkværdige, tossede – som hr. Bertel Haarder sagde tidligere i dag – uddannelser, og at man skal prøve at kigge på det lidt mere fundamentalt: Hvad er der brug for i samfundet? Og så tænke på de svageste i samfundet, der slet ikke har muligheder for at tage de her uddannelser, som har en nervøsitet for måske at begynde på dem, og det vil jeg så appellere til at ministeren tænker over en anden gang.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det behøver jeg ikke at tænke længe over. Sagen er jo, at på det felt, vi taler om her, er der beskæftigelsesmuligheder. Her efterlyses der arbejdskraft, kvalificeret arbejdskraft.

Vi skal ikke opfinde noget kunstigt. Arbejdspladserne ligger lige uden for døren. Og her giver vi altså en mulighed for, at en gruppe kan

blive uddannet, som så mange andre bliver det, til forskellige opgaver i vores samfund. Så der er ikke af den årsag nogen grund til at overveje det nærmere – det kan der så være andre grunde til, og det har jeg så i øvrigt erklæret mig indstillet på at jeg gerne vil være med til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 75: Forslag til lov om Retslægerådet.
Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 17/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I SF's lovforslag lægges der op til en vidtgående ændring af Retslægerådets arbejdsform og opgaver. Retslægerådet har gennem de seneste 10 år med mellemrum været til debat, og det synes jeg er fuldt forståeligt. Retslægerådets udtalelse har nemlig stor betydning i mange enkeltsager, hvor offentlige myndigheder skal træffe afgørelser om forhold, som forudsætter lægefaglig sagkundskab.

Det er på den baggrund, at jeg for nogen tid siden har aftalt med Retsudvalget og tilsynet i henhold til grundlovens § 71, at medlemmerne skal besøge Retslægerådet. Formålet med besøget er, at Folketinget på den måde kan inddrage en drøftelse af Retslægerådets virksomhed. Desværre er det ikke lykkedes at få fastsat en dato.